TE DEUM

1
1 СІЧНЯ 1852 РОКУ

Молебень твій, Сібур,— то розстрілів луна,
Містерія блюзнірська.
Позаду тебе смерть, почвара кістяна,
Злорадним сміхом пирска.

Єпископе! Святі здригають од плачу,
Голосить Божа Мати,
Коли в соборі ти запалюєш свічу
Запалом од гармати.

Таких, як ти, сенат спокушує завжди,
Тягни за катом руку.
Та хоч благословлять не поспішай, зажди,
Хай змиють кров із бруку.

Осанна Геслеру! Хай гине Телль-бунтар! —
Ревуть баси тропарні...
Єпископе, тобі споруджено вівтар
З кривавих плит трупарні.

Коли глаголеш ти: "Хвала тобі, хвала,
О Господи всесильний!" —
Зливаються в одно густа кадильна мла
Й мертвотний дух могильний.

І ніч, і день лунав по місту залпів гук;
Хто вийде — кулю в лоба.
Над Нотр-Дам шуга вже не орел, а крук...
Погуба і жалоба!

Глумись над жертвами і фіміам кади
Бандитові-ганебі!
Вготована тобі за праведні труди
Анафема на небі.

Засланці десь пливуть, куди прирік їм суд —
В Алжір або в Кайєнну.
Вони вже бачили Наполеона тут,
Побачать там гієну.

Вони сконають там од каторжних тортур
До одного, можливо...
Направо подивись, єпископе Сібур,
І подивись наліво;

Диякон твій — Розбій, піддячий твій — Розор,
Ти сам — христопродавець...
Тож засупонюйся тугіше в омофор
І прав, старий плюгавець!

В органі Згуби гук гримить: "Огонь з мортир
По ворогах корони!"
Регоче Сатана, бо твій святий потир
Не од вина червоний.

1Тобі, Господи (латин.) — слова молитви.